

ישראל אלירז

הנסיעה

(אופרה קאמרית בשבע תמונות פרולוג ואינטרמצו)

+

ז'בוטינסקי 6. ירושלים 92142 + חשמ'ו. יולי 1986

+

IMI 6582

מ ש ת פ י ס

א ד ס

ח ו ה

ג ח ש

המקום: ג-ה-ע דן

+ האופרה מוצגת ללא הפסקה +

הערות

1. ג ח ש אינו זמר אלא שחקן, רקדן ופאנטומימאי.
2. שתי המזוודות הגדולות הולכות ומתרפסות במשך ההצגה.
3. במה ריקה - היא האפשרות העדיפה לתיאור "גן-העדן". האפשרות האחרת - שדה שלף, מעט קוצים, מעט שיחים יבשים ושרופים. אל במה זו יוכנסו אביזרים שונים במשך ההצגה.

"חֲפָשִׁי מִזְכָּרוֹן וּמִמְקוֹה

עֲלֵי מִגְבֵּל, מִלְשָׁט, עֲתִידִי בְמַעַט - "

(ח.ל.בורחס/"נוחם על מות כלשהו")

פ ר ו ל ז ג

(עם שידת האור, א ד ס ו ח ו ה תועים באולם אל-עבר הבמה.)

א ד ס נשא שתי מזוודות גדולות.

ח ו ה מאשרת. א ד ס - המום.

א י ן מ ו ס י ק ה)

א ד ס : ...בטוחה שזה כאן? ... אני לא רואה דבר...

ח ו ה : נשום!

א ד ס : חוה? ... (קורא לכיוון אחר) חוה!

ח ו ה : ... נשום את האויר הזה!

א ד ס : ... חוה... ..

ח ו ה : מה אתה מריח?

א ד ס : גרקיסיים.

ח ו ה : גסה שגב.

א ד ס : אולי גדרות? ...

ח ו ה : נשום! ... היזכר! ...

א ד ס : ת פ ו ח י ט? ...

ת מ ו נ ה ד א ש ו נ ה

(אור מועט על הבמה.

מ ו ס י ק ה.

א ד ש ו ח ו ה, לבושים חגיגית, עליהם אל הבמה.

נ ח ש, גנן זקן, מגרפה בידו, עומד מן-הצד, כמעט בלתי-נראה,

בגדיו מרופטים.

ח ו ה סובבת, מאושדת, לוקדת, מסוחררת.

א ד ש אינו מניח מידיו את המזוודות, תוהה ומביט סביב)

ח ו ה: ... אתה לא פועט עלי שחזרנו? ... תאמר לי שאתה לא כועס

עלי ...

א ד ש: ... (מאזין) שומעת בשהו?

(השניים מקשיבים.)

נ ח ש מעביר מגרפה על הבמה. אינו זז ממקומו)

א ד ש: קולות כמו ...

(נ ח ש כנ"ל)

ח ו ה: איזה אקט אלו יהי ...

א ד ש: מה עלינו לעשות?

ח ו ה: להניח את המזוודות...

(א ד ס מניח את המזוודות)

...ולחכות.

א ד ס: בטוחה שקישהו יבוא לקבל אותנו?..(אל עבר הקהל) הי,

מישהו כאן?.. הו! הו!..

ח ו ה: יו-הו!.. יג-הו!..

א ד ס: איש לא מצפה לנו, לא בשעה זו של הלילה.

(ח ו ה שולפת את ארנקה ומתאפרת)

שלחת הודעה שנבוא לביקור?.. המקום גראה נטוש... הגן -

העץ - 'החרכ המתהפכת בשער' - אל תשכחי, יקירתי, א ת

המצאת את כל הסיפור...

ח ו ה: היינו צריכים לעבר...

א ד ס: ... שאפשר להתפאר בו...

ח ו ה: ... לספר לילדים שבאנו מאי זש הו מקום...

א ד ס: ... לא היתה ברירה!

ח ו ה: (עוקצנית) אתה מודה, אנקור שלי.

א ד ס: כמובן, שאני מודה... דובשנית שלי.

ח ו ה: אז מדוע לא... מגן-העדן...

א ד ס: ... אז מדוע לא ... לילית שלי!

(ח ו ה מסיימת להתאפר. משליכה את הארנק)

ח ו ה: איזו הפתעה, אכאל'ה, אנחנו רביש!... מתי לאחרונה

היה לנו זמן לריב - שם ל מ ט ה...

ח ו ה מבקשת להתרפק עליו אך הוא דוחה אותה)

ח ו ה: תאמר לי, שאתה אוהב אותי, אנקור שלי.

(א ד ס מלא לא)

ח ו ה: (מתחננת) שאתה... מ ח ב ב אותי, פרפר שלי?

א ד ס: אין באן מי שישמע!... שומעת משהו?...

(נ ח ש מעביר מגרפה על הקרקע. אינו זז ממקומו)

ח ו ה: איזה שקט, א ל ו ה י!

(ח ו ה מתכוננת לצאת)

א ד ס: ל א ו ?

ח ו ה: מזכרח להיות כאן משהו!

א ד ס: מי?...

ח ו ה: כבר מקנא?

(מצחקת. יוצאת)

ת מ ר נ ה ש נ י י ה

(א ד ס מתיישב על המזודה, חולץ את שתי זעליו ומתנשם בהרוחה)

א ד ס: אַל תְּבִיט בִּי כְּאִלּוֹ. בְּאֵנִי לְגִנוּב פִּירוֹת. הִיא יֵצֵאָה לַחֶמֶשׁ

אוֹתְךָ! הִיא לֹא שָׁכַחָה אוֹתְךָ מֵעוֹלָם!

(נ ח ש כורע לצד הגעלים המבריקות, מביט בהן בהתפעלות,

מרחֶחֶח)

א ד ס: פְּלֶאֶסְטִיק. גַּע. מִיִּד אֵין יוֹ-אֶס-אֵי... .

(נ ח ש חושש לגעת.)

א ד ס צועד הלך ושוב.

שתיקה לא נוחה)

א ד ס: הִיְתָה כֵּאֵן בְּצוֹרֶת קֶשֶׁה... (מגביה קולו) הִיְתָה כֵּאֵן בְּצוֹרֶת

קֶשֶׁה!??...

(ח ו ה נכנסת בריצה. ללא כובע, ללא כפפות)

ח ו ה: אֵף אַחַד. אוֹלֵי בְּפִיוֹן הַזֶּה.

(יוצאת)

א ד ס: עַל מַה מְדַבְּרִים כֵּאֵן אֶס-אֵי-אֶפְשֶׁר לְדַבֵּר עַל מִזְג הָאוֹר?

עַל פּוֹלִיִּטִיקָה? ... בְּעִוֹת הַשְּׁלוֹם? ... הִי תְּרַבֶּנֶת הָאוֹכְלוֹסִיָּה

בְּעוֹלָם - הָאֵיִמּוֹת הַמְּאוֹחֲדוֹת - הַמְּלַחֲמוֹת?

(א ד ס מראה לו צלקות כרגל, בזרוע, בעורף)



נ ח ש: (משמיע הגהיים כאיש-אילים) גנג- אהה - חחח... בכב...  
א ד ס: אם אגלה לך, נחש, שהאגלוסיה באסיה עומדת לפני התפצצות -  
שמקורות המזון מתדלדלים והולכים - שלא מצאנו מקורות  
חילופיים של מים מתוקים...

נ ח ש: (משמיע הגהיים)  
א ד ס: ... שנעשים נסיונות מעונדים... ביער הבערות -  
האוטומאציה פחרושת - בבורסה - היהלומים בדרום - אפריקה...  
שאנו עומדים להגיע אל הירח... שהגענו - שנגיע רחוק יותר...  
רחוק יותר... מה כל זה אמר לך?

נ ח ש: (משמיע הגהיים)  
א ד ס: איוב - ה' ירום - שקספיר - כתבתי הכל - קראתי הכל!...  
ו א ת ה? ... אני לא יכול לחיות בלי ספר - בלי עיתון -  
בלי רדיו - בלי טלוויזיה - בלי מסטיק - בלי שיניים  
תחבות - בלי 'רח-דולבש-לבש-זרוק'!... בלי דיאודורנט -  
בלי משלשל... ו א ת ה? ...  
(חזה זכנסת)

ח ו ה: קראת לי, יקירי?  
(שערה מפוזר. היא בלי חכשיטים)  
א ד ס: מצאת משהו?  
ח ו ה: עדיין לא. עדיין לא.  
(יוצאת לכיוון אחר)

א ד ס: היטיתי נהרות - בניתי גשרים - המצאתי את ישר - את  
הבלולה - את מוחמד - את מוחמד עלי - את הג'ינס - את

כרטיס האשראי!... את הבזבז - את התענוג - את  
הסטטיסטיקה... את השרות-עצמי...  
(אדם שולף ארנק, מוציא כרטיסיס, מראה, מפזר)

נחש: (משמיע הגהיים)

אדם: פעם אחת ביקרתי ב... לא חשוב... שחורים שחטו שחורים -

לבנים שחטו שחורים... לא, רגע, שחורים שחטו לבנים...

צהובי... (לפתע מתהדר, בונה) חוה - חוה... (קורא)

חוה!... (מתנער) על מה דיברנה?

נחש: ססס... צצצ... שש...

אדם: (מקצבו גובר והולך) שמעת על קולומבוס - על דארווין -

על בריג'יס ברדו - על סטאלין - על פיוס השנים-עשר -

השלושה-עשר - הארבעה-עשר... לוצי הארבעה-עשר?...

*L'Etat c'est moi!*... על כסף - אלהים ומולדת בפאם אחור!

(חיה נכנסת בריצה. לבו פה תחתונית תחרים בלבד)

חיה: על מה אתה שוב נואם, עורב שלי?.. אולי שם.

(יוצאת)

אדם: (קצף על שפתיו)... בשאנחנו ירקנו ים, ש'ם ל'ם ה,

אתה נשאר כאן בגן האלוהי הזה - וחכית מתי

ניכשל ונחזור - שכבת על הגב והשתזפת...

(רק עכשו, לראשונה, הוא מביט באמת בנחש אדם)

מופתע מאוד למראהו)

הזדקנת, נחש!... למה?.. זה כבר לא מה שהיה פעם...

(שניהם מביטים אל עבר המקום שחיה יצאה)

א ד ס : מה תאמר לחוה? ... הו-אלוהים!

(א ד ס מוציא מכיסו חבילת תמונות של חוה. מראה

ל נ ח ש אחת לאחת ומספר:)

אהבנו. ו. ודאי שאהבנו. עשינו כל מה שעושים משאוף הכיס... .

היו לי תוכניות. היתה לי שליחות... (מראה לו) יפה, אה?

חוה לא השתנתה. חושנית, טפשה ומקסימה!... היית המזר

הראשון שלה. היום אתה אחת ממחלות הילדות שלה... (מראה

לו) עם זה... (מראה לו) עם זה... (מראה לו) עם זה ועם

זה... אתה אחד מרבים שהיו לה... היא השתעממה בבית עם

הממזרים הקטנים - (מראה לו) אחד מהם הרטיב עד גיל

מאתר - מי?.. מדי פעם מצאתי גרביים מתחת למיטה שלא

אני קניתי לה - פחתונים בצבע ששנאיתי - סדינים

מטונפים...

(חוה נכנסת. היא לבושה ב'טייטס' בלבד)

חוה : עם מי אתה מדבר? עם אלוהים? ... להיכן אתה מסתלק,

עורבני שלי?

א ד ס : טלפון! עלי למצוא כאן טלפון!

(נוטל את געליו ויוצא)

ת מ ר ג ה ש ל י ש י ת

ח ו ה: ...האנקורים... היונים - היושופים - השפנים - הצבאים -

א

הפילים - הנמרים - הפרדים - הצבים - הדגים - התופים?...

היכן געלמו כולם?...

(משליכה חופן עפר כלפי מעלה)

לא תולעתו - לא פינהו - אפילו לא חידק אחד...

גשאת לבך - לחפות ל... ידעת שאחזור!

נ ח ש: לו...ללל... ל...אא...

ח ו ה: אותו קול מגרה הנפץ.

(מביט בו. שתיקה)

א

החלפת את עורק, נחש הייף המתור הראשון שלי

וכזה תישאר. לא אתן לך לשפוח!

(מנשקת אותו ארוכות. נחש אינו נענה לה, אינו מביט)

שכחת. תיזכר.

נ ח ש: דדד - אאא... דד - מ...מ...

ח ו ה: אהבתי את אדם. ודאי שאהבנו. עשינו כל מה שעושים

כשאוהבים. השמיים, העצים, המים - קינאו בנו... זה

היה סיפור הצלחה עולמי! גסטלר!

נ ח ש: א א - ד ד ד ... א א... מממ...

בוקר אחד כל הצבעים דהו. האוכל הפך תפל. לבגוד בו

! / A

כִּשְׁלֹא אָהַבְתִּי אוֹתוֹ יוֹתֵר? ... אֵיזָה כָּאֵב... יָפָה, טַפְשָׁה וּמְקַסִּימָה, עֲשִׂיתִי  
 כֹּל מִה שְׁצִיפּוּ מִמֶּנִּי שְׂאֵעָשָׂה. כֹּל מִה שְׂאֵפְשֶׁר לַעֲשׂוֹת בְּיָדַי - 'הַדְּבָרִים  
 כְּמוֹת-שֶׁהֵם' - זֶה הִיָּה הַרְבֵּה. זֶה לֹא הִיָּה הַרְבֵּה. הַצְּלַחְתִּי. גִּבְשָׁלְתִּי.  
 הַאֲפָנָה. הַחֲטָא... הַסְּתַגְרָתִי - פּוֹצְצֵתִי אֶת גּוּפִי - הַעֲרֵצֵתִי בְּנִי-אָדָם -  
 חֲפָצִים - אֶת צֶבַע הַזָּהָב - אֶת הַדּוּכָסָן... הֵן הֵן. אֵין גָּאֵם בְּמִיטָה עַל  
 הַתְּעוֹרְרוֹת הָעֲמִים הַאֲפָרִיקָנִים... הוּא שִׁעֲמָם אוֹתִי עִם הַשְּׁלִיחוֹת שֶׁלֹּ  
 וְעִם הַדְּאֵגוֹת שֶׁלֹּ... הַסְּפִנוֹת - הַסִּיכּוּיִים - הַחוּקִים... הַהַפְּגוֹת -  
 מִסְכּוֹת הַגּוֹ... (מֵרָאָה לוֹ אֶת צִיפְרֵי יָדֶיהָ) שְׁבֻדוֹת!... חִיקָנִתִּי  
 גִּרְפֵּיִם, חִפְרֵתִי כַפְתּוֹרִים, כְּבִיסוֹת... הֵן לְדִימָה? - יוֹם אֶחָד הֵם  
 הַסְּתַבְּבוּ בְּאֵיזוֹ קֶטְטָה - פְּרִפְרִים פְּרָאֵשׁ - אַחֲרָךְ הִיָּה כְּבֵר מֵאַחַר מְדִי...  
 לֹא הַצְּלַחְתִּי לְהַתְּרַגֵּל אֵלָיו וְאֵנִי לֹא חוֹשֶׁבֶת שֶׁהִיָּה אֵיכְפַת לוֹ...  
 (אֵדָם גִּבְשָׁה בְּרִיצָה, בְּלִי עֲנִיבָה וּמַעִיל, חוֹלְצָתוֹ מִחוּץ לַמְּכַנְסִיו)

א ד ס : טלפון כל ממלכתי עבד טלפון!

ח ו ה : (חלומית) ו א ז / נזכרתי בך... אהובי...

א ד ס : עלי לתת הוראות - לבטל הוראות - לבדוק אם זכיתי בפז - לבדוק

את מאזן הכוחות... את הכסיסים הפי-ן-כו כביים...

ח ו ה : היית היפה והמלאכי במאמרים שלי...

א ד ס : לדבר כך אחרי דגסה - אחרי ביירון? ... אחרי חטא הראשון...

(ירצא)

ח ו ה : גע. (מניחה ידו של נחש על חזה) היזכר... מי שחי כפי שחיתתי...

מתרפנות לך השדיים... (מעבירה אצבעותיו על צווארה) מתקמט?

נלחמתי. (מרימה רגל) מִשֵּׁשׁ... (מעבירה אצבעותיו על ירכה) קצת

ורידים... צבוט ותתעוררו! (מפנה לו את אחוריה)

(מדגדגת אותו, שוב ושוב, אין הוא מגיב)

ח ו ה: (לוחשת) היתה מישהי אַחַר ת?

(רכה) אתה לא רוצה לומר שלא תנסה לחזר אחרי... לעזרר

בו קנאה... הקסם הישן...

(א ד ס נכנס. חולצתו התלכלכה, התמרסקה, מכנסיו נקרעו

בריצתו בין הענפים והקוצים)

א ד ס: אין מי שיגזום... שידלל?.. הכל רקוב... מתקמקם...

מגרשי הסניס סדוקים... איך אפשר לחיות כן!...

(נ ח ש צוחק)

איזו הזנחה! מחר תפרוץ כאן מגיפה!

(ירצא)

ח ו ה: (מנסה גסיון פיתוי אחרון) אביא לך את תענוגותיהם של

בני האדם. למדתי הרבה... (כורעת לצדו, מגפפת) בערב נצא

לפר. צפורן ביש. נרקוד עד ארבע לפנות בוקר... כשנתעורר,

אגיש לך את ארצות-הבוקר במיטה, על מנש, עם סוסט וכוס

מיץ תפוזים...

(א ד ס חוזר בגדיו מרופטים עוד יותר. יחף. שערך

חפניים

פרוע. בידיו של קש. הוא מביט בשניים. ח ו ה גוקרת

על נ ח ש)

ח ו ה: אקרא לך מוצי מוצי מוצי...

א ד ס : ( פּוֹרֵץ בַּצְחוֹק ) .. אַחֲרַי גִּילּוּי אַמְרִיקָה? .. אַחֲרַי מְאַרְכָּס? ..

אַחֲרַי פְּוִידֵז? ..

ח ו ה : אַהֵה?

נ ח ש : אַה-אַה-אַה ..

ח ו ה : ( בַּצְוֹחָה ) חֲזַרְתִּי אֲלֵיךָ!

( ח ו ה ... מַתְנַפֶּלֶת עַל נ ח ש ... הַשְּׁנַיִם מַחְלָגִלִים זֶה עַל גְּבִי

זֶה כִּילְדִים ... הֵם מִשְׁמִיעִים קוֹלוֹת , מְתַנַּשְׁפִּים ... הִיא חוֹנֶקֶת

א וְתוּ בְכוּחַ רַב .

א ד ס מְכִיט בְּהֵם , מְגַבִּיהַ כְּתַפִּיו מִפְּזָר עֲלֵיהֶם חֲפְנֵי הַקֶּשׁ וּיּוֹצֵא )

ח ו ה : מִמְזֵרִי עֲלוּב ... זָקֵן סְנִיל ... מְכַוֵּר - מְכַוֵּר ... אֲנִי

שׁוֹבְאִית אוֹתְךָ ...

( נ ח ש הַנְּחַנֵּק , מְנַסֶּה לְהַשְׁחַרֵּר מִלְפִּיתָתָהּ וְאֵינוּ יָכוֹל )

נ ח ש : ( לְרַאשׁוֹנָה , בְּקוֹל מֵלֵא ) ח ו ה ! דִּי !

( ח ו ה מְרַפֶּה מִמֶּנּוּ , עֵיטָה בּוֹ נִדְהַמַּת , מַתְנַשֶּׁפֶת )

( בַּעֲדֵינוֹת ) חוּה , דִּי ...

( הוּא מְסַלֵּק אֶת הַקְּפֶלֶט , אֶת הַזָּקֵן , אֶת הַבְּגָדִים הַמְרֻפְּטִים .

לְפָנָיו נִפְצָב שׁוֹב הַמַּחְזָר הַנְּצָחִי , הַרְאָה וְנָחַשׁ

הִיפָה .

ח ו ה מְבַקֶּשֶׁת לְהַתְנַפֵּל עַל צוּאָרוֹ .

נ ח ש עוֹצֵר בָּהּ בְּהַחֲלָטִיוֹת )

נ ח ש : לֹא , חוּה ... דָּבַר אֵינְנוּ כְּפִי שֶׁהִיא - וְעַלֶּיךָ הִיא לְרֹאוֹת אֶת

X

זה - זקן סניילי, זה אני... אימפוטנט מלאכי... ריק

כמו חור מכער ואינסופי... זה אביו!

ח ו ה: לא! .. אתה החלוט הנפלא ביותר של חיי...

נ ח ש: הכל אבוד... לנצח... גג- תח... חח... דד...

ח ו ה: (סוטר על לחיו) לא, לא, לא!

(היא סוטר וסוטר כאחוזת היסכריה)

(נ ח ש אינו זז ממקומו.)

ח ו ה מגלה את חוסר השחר בתגובתה. כרעת)

ח ו ה: הכל היה צריך להיות אחרת... מה יהיה עלי, נחש?

נ ח ש: לשבת ולהביס אל תוך האור הלכן - לראות פתמים המצטרפים

לכתמים ולגחש מה זה, מה זה - ויום אחד להחליט,

לא מנחשים יותר - חושך. להשתמש במלה לא.

לשתוק. ואחר-כך שוב לשתוק. חושך.

ח ו ה: אתה רוצה להפחיד אותי...

נ ח ש: כן.

ח ו ה: אתה רוצה לגרש אותי...

(נ ח ש גול את המזוודות ויוצא.)

ח ו ה נשארת לבמרי לכדה, תוהה.

האור יורד.

(חושך)



ח מ ו נ ה ר ב י ע י ת

(שעת בוקר מוקדמת.)

ח ו ה יושבת על שרפרף ומתקנת חורים בגופייתו של א ד ס.  
א ד ס מקצץ בשקידה איטית את ציפרני רגליו. כל תנועותיו של  
א ד ס שונות מכל מה שהיכרנו עד הנה.

(שתיקה)

ח ו ה: מ ה?...

(א ד ס שותק)

אמרת משהו?

א ד ס: מה?

ח ו ה: חשבתי שאמרת.

א ד ס: לא. לא.

(שתיקה)

ח ו ה: (שקטה) מדוע אתה לא אומר לי, שאהב אוהב אותי?

א ד ס: אמרתי. לא אמרתי? אני אוהב אותך.

ח ו ה: מי שומע?

א ד ס: גחששששש...

(נ ח ש נכנס ומזוודה בידו. א ד ס מסמן לו שאין צורך

בו. נ ח ש יוצא)



ח ו ה: יום - לפילה - יום - לפילה... כל יום יהיה כמו כל-יום

שהיה - כל-יום שיהיה... בלי יש - בלי שכנים - בלי

סג'מרקט - בלי כלב ש'רץ אליה - אחריה... מי ש'כח

אותנו כאן? (משנה קולה) אני רוצה לצאת מפה...

א ד ס: מה עניתי לך אתמול ושלשום? (נזכר) לצאת ל א נ?

ח ו ה: לכל מקום.

א ד ס: אין מקום אחר.

ח ו ה: באנו מאיזה מקום, לא?

א ד ס: זה היה מזמן. המקום כבר איננו.

ח ו ה: תמיד יש מקום אחר.

א ד ס: אם היה - הייתי יודע. אלוהים היה מספר לי.

ח ו ה: אל תקשקש. ה ו אלא מספר לך הכל.

א ד ס: ה כ' ל!

ח ו ה: אן אתה יודע הכל, יקירי.

א ד ס: הכל!

ח ו ה: התכניות שלו - החלומות שלו - הגעגועים - הסיג'טים -

השי'הוקים - המחלות שלו.

א ד ס: הכל! הכל!

ח ו ה: הקטריזות שלו - יום-הדין שלו - הלומ'מאגו - השפ'פונים -

הדג הגדול שלו - הסו'לם - החי'ידקים - הח'רב המת'פצכת שלו -

הכושי שלו...

א ד ס: הכל!

ח ו ה: הספר שלו - המא'פנים - הי'ד הגדולה שלו...

א ד ס: הוא מספר לי הכל! הכל!

ת מ ו נ ה ח מ י ש י ת

(אור גדול.)

א ד ס ו ח ו ה לכושים לקראת מסע סרוֹפִי. לידם - המזוודות, שנחש

הכניסם ביגתיים. המזוודות מרופטות יותר)

ח ו ה: ה כ ל!

(שתיקה. א ד ס מביט סביבו)

א ד ס: את לא מתלוצצת יותר.

ח ו ה: לא. היום אנחנו זזים מפה.

א ד ס: עוד משחק מן המשחקים שלך עם נחש?

ח ו ה: המשחק האחרון.

(נכנס נחש ומחכה מן הצד לתורו)

למה

ח ו ה: צעקת בלילה, יגשוף שלי?

א ד ס: מה אמרת?

ח ו ה: "אלי אלי!" חלמתי.

א ד ס: לא. אני לא חולם.

ח ו ה: הזעמתי. בכיתי. נכנסת מתחת לשמיכה שלי, חמוד, זוכר? חלמתי.

(האור משתנה.)

ח ו ה מתישבת על המזוודה, מזכנה להקשבה)

א ד ס: (איטטי כמי שמתקשה להיזכר או להיות בטוח בזיכרון)

... פתאום הייתי על-גבי ספינה. היו בה המון בני-אדם.

אני זוכר שהם לבשו בגדים ארוכים ו חבשו כובעים צבעוניים.

אני לא זוכר באיזו שפה הם דיברו. מי הם היו? סוחרים,  
 חיילים?.. הם כולם דמו לי - או, אולי, האור היסעה אותי..  
 מה עשיתי על הספינה?.. ברחתי. ממי?.. מאלוהים?..  
 נשלתחתי - לאן?.. מה פתאום נבחרתי אני?.. אני  
 שלא מסוגל להרוג אפילו זבוב..

(שתיקה)

ח ו ה: המשך.

א ד ס: לאחר חצות פוצה פצעה גדולה. נרדמתי.

ח ו ה: מה?

א ד ס: נרדמתי.. אולי רק חלמתי שנרדמתי.. התעוררתי וביקשתי

מהם שיטילו אותי לים.. הם סירבו. השלכתי את המזוודה

שלי אל הים. פשטתי את בגדי וזרקתי אל הגלים..

ח ו ה: רצית למות.

א ד ס: כן. לא!.. מה?.. רציתי להקל עליהם. הייתי הדבר הכבד

ביותר על הספינה הקטנה שלהם. לא רציתי שיסבצו בגללי..

בגללי?..

(שתיקה)

ח ו ה: המשך.

א ד ס: לאחר התלבטות הם גטילו אותי לתוך הלילה.

ח ו ה: הים.

א ד ס: הים?

(מרגע זה נכנס נח לתוך הצגת סיגטו של אדס ולוקח

בו חלק)

א ד ס: ...חוס דך וירוק סבב אותי... שקעתי בתוך שקט רירי...

כמוהו לא פגשתי בכל חיי... יופי שלא היה מתוך ממנו...

(כמו מגלה את המלה הנכונה) מוסיקה...

ח ו ה: אמרתי, שקט.

א ד ס: ואני בתוכה, מקופל כמו תינוק - לבדי...

ח ו ה: היזכר. הדג.

א ד ס: דג? איזה דג? אמרתי דג?

ח ו ה: דייק ככל האפשר.

א ד ס: פה... היכיתי למותי בתוך הפה הגדול... הענפל הבלוטות

הרוק הרעישו מרעש איוס... החלפתי מגבהים מסחררים אל תוך

ערימות של שלג או נוצות... חמימות מתוקה הקיפה אותי...

בעדינות שלא תשוער - "אלי אלי" צעקתי. "עזבני במקום

הזה ו אל תוציאני מכאן לעולם!..."

(שתיקה)

ח ו ה: אלוהים!

א ד ס: מה פתאום, אלוהים?

(קצב דיבורו מהיר יותר)

ביום השלישי בא המעבר אל המעיים הגסים... הרים של צואה

מצחינה, מבעבעת נמעה אדים... מקפיצותיה האדירות של

המפלצת ידעתי שאני מתקרב אל סוף המסע שלי... בחצות

הוזנקתי כמו טיל מתוך המחראק החוצה... עסנף שכבת קיא

ורפש שהקלה על נחלתתי והגנה על עצמותי שלא יתסקו...

אִישׁ לֹא חִיכָה לִי עַל הָאֵיִם הַסְּלֵעִים... אַחֲרַיִךְ הִלְכָתִי אֶל

עֵיר בְּאַמְצֵעַ הַמְּדַבֵּר - עֵיר שְׁצָרִיכָה הִיטָה לְהִיחַרֵּב... לֹא! לֹא! לֹא!

(זוּעַק זַעֲקוֹת וּמְשַׁתַּח)

(נ ח ש יו צ א)

ח ו ה: המִשְׁךְ.

א ד ס: (סְחוּט) לֹא... .

ח ו ה: מִפְּחָד?

א ד ס: ...אֶפְלָה הִיא הַמְּלָה. בְּדִידוֹת הִיא הַמְּלָה... מְנוֹת מִטְּפֵף בְּחוּךְ

הַרֹאשׁ שְׁלִי...

(רֹאשׁוֹ עַל בְּרִכְיָהּ. א ד ס תְּשׁוּשׁ. ח ו ה מַעֲבִירָה יָד עַל

שַׁעֲרוֹתָיו)

ח ו ה: הוּ, אִיזָה חֲלוּמֹת גְּדוּלִים יֵשׁ לְךָ, יִקְרִי... הַעוֹלָם מַחֲבָה

לְחִזְיוֹנוֹת שְׁלִי... גִּלְה לֹ מָה שֶׁהִטָּל עֲלֶיךָ...

א ד ס: עֲלֶיךָ?... כֵּן, אֲנִי אֶגְלֶה הַכֹּל... אֲנִי, שְׁלֹא אִמְרָתִי דָבָר לֹאִישׁ עַד

עֲכָשִׁיו, שְׁחַמִּיד וְיִתְרָתִי... יֵשׁ לִי מָה לֹמַר לָהֶם...

ח ו ה: אֱלוֹהִים דִּיבֵר אִיתְךָ!

א ד ס: אֲתִי?

ח ו ה: כֵּן אִמְרָתִי!

א ד ס: אֲנִי?... חוּה, אֲנִי לֹא אֶשֶׁם שְׁלֹא נִיתְנָה לִי הַזְּדַמְנוֹת עַד עַכְשָׁיו...

אֲנִי אֶגְלֶה לָהֶם כֹּל מָה שֶׁשְּׁמַעְתִּי... אֶת כֹּל הַזְּבָנִיּוֹת... אַעֲמֹד

בְּכִיכֵר הָעֵיר - (עוֹלָה עַל הַמְּזוּוּדָה) וְאוֹמֵר לָהֶם...

שְׁתִּיקָה.

א ד ס אִיִּן יוֹדַע אֵיךְ לְהַמְשִׁיךְ. הוּא מְבוֹהֵל כַּמְעַט)

ח ו ה: הוא דיגר איתך. כן או לא?

א ד ס: שְׁנַיִם!... (גאה) מכל חיות הגן - וְדוּקא איתִי! (מהסס)

כלומר... (מנסה) מדי-פעם זרק לי פידורים מן השולחן...

היו לו ה מ ו ן דברים דחופים לעשות!... תמיד עסקו!

את חושבת שמכל חיות הגן הוא יבחר לדגור דווקא א י ת י?

ח ו ה: השליחות!

א ד ס: השליחות? איזו שליחות? אמרתי שליחות?

ח ו ה: ספר להם.

א ד ס: בטוחה שזה הזמן הנכון, סנונית שלי?

ח ו ה: חודש מאי! התחלק איתם. זה ישנה את חייהם. הם מחכים

לך שנים - מאחורי השער...

א ד ס: הה, אילו ידעתי...

ח ו ה: חיכו והזקינו - הם כמעט כבר החיאשו - אבל הם תמיד

ידעו, שיום אחד תוותר על כל הירוק שיש לך, ותצא להתחלק

איתם...

א ד ס: אני אנוותר... אני אתחלק... תועלת היא המלה - להביא תועלת...

ח ו ה: הבטח לי, יקירי, שתדבר אליהם בפשטות כמו שאתה מדבר

אלי, הה?... שיבינו - שגם אתה ובין - שלא תסתבך. אתה

לא רוצה להסתבך, זכובון שלי...

א ד ס: דק לא להסתבך. לומר להם מה שיש לי לומר ומיד לחזור

לכאן... מביחה?...

ח ו ה: תמיד נחזור למקום הזה. לכן צריך לצאת מכאן. היוס!

א ד ס: היוס! זכתבו עלינו בעיתונים...



- ח ו ה: בעיתונ ים!
- א ד ס: יזקו עלינו קונפטי -
- ח ו ה: גסרטיס וזיקוקים!...
- א ד ס: נמצעד צבאי ותזמורות -
- ח ו ה: בם - בם - בם - (צועדת במעגל)
- א ד ס: והנשיא ילחץ את ידינו -
- ח ו ה: הנשיא?
- א ד ס: למה לא!
- ח ו ה: הו, מותק-של-נשיא!
- (מפריחה נשיקות באויר)
- א ד ס: שלוש קריאות הידד לנשיא!
- ח ו ה: יקראו דחובות על שמך -
- א ד ס: על שמך -
- ח ו ה: (מאשרת, מסוחרדת) אתה תספר להם גם עלי?
- א ד ס: את תהיי על ידי. תמיד.
- (מנשקת אותו ממושכות)
- ח ו ה: רואה, הכל נעשה ברנר ופשוט - ידעתי שסופו תביין.
- (נחש פתאום נמצא על ידה זה תפוח בידו.)
- השלושה מביטים זה בזה.
- נחש מושיט את התפוח.
- א ד ס לוקח, מריח)
- א ד ס: (משנה קולו) אבל, כרוב שלי, כל זה לא יקרה אף פעם.

ח ו ה: זה מ ו כ ר ח לקרות!

א ד ס: לאו אני מסרֵב לצאת ו ל מ ו ת למען השליחנות הקדושה לי... X

או למענם - שָׁם ל מ ס הו

ח ו ה: או למעני, גיבור שלי?

א ד ס: או למענך, שננבית... זי! לא עוד!...

(כמגלה סוד) אני פתאום מפחד גזרא למות, זכבונית שלי...

(קפריזי כילד) אני רוצה לחיות לנצח! לנצח! לנצח!

(שתיקת תדהמה. א ד ס ממעך את התפוח בכף-ידו. ציפוף כמו

כדור פלאסטיק. בועט בו ופורץ בצחוק. ח ו ה מתנפלת על א ד ס

באגרוֹפיה. מכה ומיִללת)

ח ו ה: קוף מטומטם!... היפופוטאם!... כלב איגואיסטי...

(גשכבת על הארץ. חובסת ברגליה. בוכה)

א ד ס: נו, זי - זי. כבר התגברנו על משגרים קשים יותר.

ח ו ה: לא יתכן שאין לך משהו להביא להם... אפילו לא בגודל של

ציפורן אחת?... דיברת עם אלוהים!

א ד ס: ישבנו. יחד על ערימת-זבל ודיברנו. - התלוצצנו - שיחקנו

במים - שיחקנו פֶּאֶשׁ... האור ירד. הזמן עבר. שכחתי.

(שהייה.)

ח ו ה מביטה בא ד ס בתחינה אילמת)

א ד ס: החלום הוביל אל הפוך - הכוח אל השלטון - השלטון אל הרצח -

מי שסרב לרצוח קפץ ממגדל איפל אל תוך הסינה - אל תוך

האוקיאנוס - אל הדג הגדול... אני נשאר!

ח ו ה: אתה שוכח חולם...אתה נראה פתאום קטן ומיותר...

(היא פונה אל ג ח ש)

ג ח ש!

(ח ו ה ו ג ת ש רוקדים)

א ד ס: הפעם כמעט הצלחת, חוה. האושר צמח כמו ורד בקצות האצבעות.

כמה זמן עוד אוכל להילחם בך?... בי?..

(האור יורד)

ח ו ה: מה עוד עלי לעשות כדי לשכנע אותך לצאת מקאן, תיש!

(שהייה)

אני עוזבת אותך. אני משתלקת ל ב ד י!

(היא עושה סימן ל ג ח ש הנוטל את המזוודות וממהר

לצאת אחריה)

ת מ ר נ ה ש י ש י ת

(א ד ם פּוּרְץ בַּצְחֹק מִתְגַּלְגֵּל. חֵם לוֹ זֶהוּא פּוֹשֵׁט אֶת חוֹלְצָתוֹ וּמְכַנְסִיוֹ)

א ד ם : יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל!

(ג ח ש חוֹזֵר וְדוֹחֵף פְּנִימָה דְרָגֶשׁ-עִיסוּי.)

א ד ם : נִשְׁכָּב עַל הַדְּרָגֶשׁ. ג ח ש מַעֲסָה)

א ד ם : נִפְלָאָה! פְּגִשְׁתְּ אִשָּׁה נִפְלָאָה מִמֶּנָּה?!

ג ח ש : וְאַתָּה מְמַשֵּׁיךְ לַפְּדָב לֵה.

א ד ם : וְאַתָּה תְּמַשֵּׁיךְ לְרַחֲרַח אַחֲרַי אַחֲרֵיָהּ וּלְשִׁלוֹף מִשָּׁם שְׂפָנִים.

ג ח ש : אֲכַל הִיא צוֹדֶקֶת.

א ד ם : אֲנִי יוֹדֵעַ.

ג ח ש : אַתָּה תִּפְכַּנֵּעַ לָהּ.

א ד ם : (אַחַר הַשְּׁהִיָּיָה) אֲנִי יוֹדֵעַ.

ג ח ש : (מַחֲקָה אֶת א ד ם בְּתַחֲלִילַת הַהֲצָגָה:)

"... הַאֲוֹכְלוּסִיָּה בְּאֶסְיָה עוֹמֶדֶת לִפְנֵי הַחֲפּוּצָצוֹת... יֵשׁ לְמִצּוֹא

מְקוֹרוֹת חֲלִיפִיָּים שֶׁל מִים מִתּוֹקִים - וְאֵת הַ?..."

(א ד ם מְשַׁמֵּעַ קוֹלוֹת הַנָּאָה מִן הָעִיסוּי)

ג ח ש : "...אֲנִי לֹא יִכּוֹל לַחְיוֹת בְּלִי סֶפֶר - בְּלִי עֵיתוֹן - בְּלִי נְדִיּוֹ

טְלוֹנִיזְיָה - בְּלִי מַסְטִיק... וְאֵת הַ?..."

(א ד ם מְשַׁמֵּעַ קוֹלוֹת כְּנָ'ל)

ג ח ש : "...בְּלִי מַסְטִיק - בְּלִי שִׁנֵּי־יָיִם תּוֹתְבוֹת - "

א ד ס: "בלי דיאודורנטים - בלי משלשל - "

נ ח ש: "ו א ת ה?"

(שהייה)

א ד ס: אני עייף.

נ ח ש: "אחרי מארכס? ... אחרי פרויד? ... "

א ד ס: עייף עד מוות...

נ ח ש: "שם ל מ ס ה..."

א ד ס: (מחזיק גחש בדש צוארוננו) לעזאזל עם ה'שם למטה! הזה! ...

כל מה שאני רוצה, זה להניח ידיים על החזה של סוה -

להביט בעיני גן-העדן שלה - לבשק את אצבעות הרגליים

הקטנות שלה לגצח - ולשמוע -

נ ח ש: "אני אוהבת אותך, אנקוד שלי..."

א ד ס: כן! כן! כן!

(מניח לב ח ש)

(אשראי...)

נ ח ש: ואתה סיפרת לי סיפורים על דנטה - על הג'ינס - על פרטיסי -  
"להביא תועלת - להיות שימושי - להיות נורחי -" מליסו זוכר?  
מה יהיה על ה ע ו ל ס?

א ד ס: חוה... (נזכר, נבהל) חוה? ...

(רק עכשיו הוא מעכל את היעלמותה שנשכחה ממנו. הוא מחפש

סביב.

נ ח ש יוצא עם תדרגש.

בדידות, שאדם לא ידע מעולם, יורדת עליו. הוא רץ

ומשתולל כחיה כלואה)

חוה! ... חוה! ... חוהההה!

(הוא מתבדר אל תוך עצמו כמי שנשאר יחיד ונעזב בעולם

כולו. הוא מיילל, מיואש לחלוטין)

(מתאוס, בהסתובבו לאחור, הוא מגלה את ח. ה. א. ד. ס.)

מחבקה בכל כוחו. ח. ה. מעבירה יד על שערותיו, תנועה

שכבר פג שנוה בהצגה)

ח. ה.: גע!

(א. ד. ס. מניח ידיו על בטנה.)

מרגיש משהו?

(שתיקה)

תקשיבו!

(תניח אזור על בטנה)

ריקה כמו הלילה, אדם!... הסעודה הסתיימה כאן, אדם! אני  
רוצה את הממזרים הקטנים שלי, אדם! לא רוצה להיות לבד, <sup>(בעולם)</sup> אדם!

א. ד. ס.: אל תעזבי אותי יותר אך פעם חוה...

ח. ה.: לא אעזוב אותך, אדם.

א. ד. ס.: בלעדך אמות, חוה...

ח. ה.: (שקטה) אני יודעת.

(האור יורד)

א י נ ס ר מ צ ו

(ג ח ש נכנס נעול בנעלי הפלאסטיק של א ד ס מתחילת ההצגה. על צווארו

קשורות כמה עניבות צבעוניות. הוא בא אל שולי הבמה ורוקד סטפס)

נ ח ש: גבירותי ודבותי, לא אני אקבע אם הסיפור המפורסם שלנו מסתיים

מוקדם מדי או מאוחר מדי. אני משרת, המשרת הנצחי. מעביר מזוודות

מבאן לכאן. נושא-פפתח השער. לזכותי או מר, הייתי י ש ס.

ראיתי, שמעתי.

ראיתי אותם מתחבקים והסכין כבר תקועה בגבם.

שמעתי אותם אומרים 'אני אוהב אותך', 'אני אוהבת אותך' והשקיעה

מתחתם היתה איטית מכדי שירגישו בה.

כל השאר, כפי שאומר אלוהים, לא מענייני. לא מעזותי.

לשבתם יאמר, הם שמרו עדיין על הסגנון הישן. הם תמיד דיברו

על 'לשנות את העולם', 'להשיל את השרוולים' ותמיד הם לקחו

בחשבון את 'כל המין האנושי'. אני מקוה שהדבר עלה פידם.

כל מה שהם עשו או התכוונו לעשות, - אם תבנתי אותם נכון, -

היה בתוך הזמן, בתוך החוק, בתוך החומר. "אחרינת, ביסחון,

אמנה" - היתה הסיסמה החלוצית מעל כל דלת, דקנמה על מצחית כל

כובע. הם דיברו על עוד דברים שלא היה לי משגג בהם. "זה כבר

לא מה שהיה פעם", היה משפט שהם חזרו עליו שוב ושוב. זה לא

פתר דבר.

(מעביר שדוול על נעלי הפלאסטיק) פלאסטיק. מייד אין ינ-אס-אי.

(מצביע על עניבותיו) סיבים סינתטיים! (מחייך, מאושר, רוקד)

אין לי משהו יותר טוב לעשות. לא לפני שהחושך ירד.

על מה עוד עלינו לדבר? על הסוף הנוגע ללב והוא מתחיל

במלים: "אך פעם לא היה כאן קר כל קר."

(השתחוויה. יוצא)



ת מ ו נ ה ש ב י ע י ת

(האור עולה . שעת בין-ערביים.

א ד ס ו ח ו ה לבושים בבגדי חורף דלים למני, נכונים לקראת

ה נ ס י ע ה. הם גראים כשני פליטים נמלטים.

שלג יורד עליהם ועל המזוודות.

המזוודות עכשיו מרופטות מאוד וקשורות בחבלים כמזוודות

של פליטים)

א ד ס : אף פעם לא היה כאן קר כל כך...

(משפך כפות ידיו הנתונות בכפפות)

מה שרועד איננו הגוף אלא מה שמתחת לגוף - האדמה -

הפוכבים...

ח ו ה : לבשת שני זוגות גרביים, אנקור שלי, או שלושה?

(מכה רגליו בקרקע להתחמם)

א ד ס : לא הסהמים, לא הפילים, לא הדובים, לא הצרצרים,

אפילו לא נחש שלך - איש לא פא להיפרד... אולי הם

מתו... אולי הם הקדימו לצאת... כולם...

ח ו ה : לא רצית להעיר אותם, קוקיה שלי.

א ד ס : ניקח מזכרת - מי יאמין לנו, שם למטה,

שהיננו כאן?

ח ו ה : אתה לוקח אותי, אדם.

א ד ס : כל מה שניקח - ימהת... .

(מחזיק את פניה, מתבונן בהם)

ח ו ה : מה קרה, יקירי?

א ד ס : (מגשק ל לחיה) בדרך בואך קמטהס מתוק, סנונית ראשונה... .

ח ו ה : מדוע אתה לא אומר לי שאתה... .

א ד ס : אמרתי. לא אמרתי? אני אוהב אותך, יפה פיה אבנדה שלי!

מרלין מנרו זקנה שלי... .

(נושם עמוקות)

נרקיסים שרו-פיים... פייח... .

ח ו ה : נסה שוכב נשום!

(א ד ס נושם)

א ד ס : זקב כמו במשתנה של תחנות רכבת לשנה.

ח ו ה : זה כבר לא מה שהיה פעם.

א ד ס : מה לא מה שהיה פעם?

ח ו ה : אפילו הכוכבים.

א ד ס : אני לא רוצה לשמוע על כוכבי-השמיים אשר בשמיים... .

ח ו ה : אפילו החול -

א ד ס : אני לא רוצה לשמוע על החול אשר על שפת הים... .

ח ו ה : ולא על מי שקלעה אותם האדמה או הים?

א ד ס : לא, זה כבר לא מה שהיה פעם... .

ח ו ה : אבל -

א ד ס : אבל איש מלבדנו לא יוכל לומר: "אני הייתי שם!"

ח ו ה: אני גאה בך, אתה יכול להיות גאה בהשגתי, נשך שלי...

(מתחבקים. נחש נכנס לבוש כיאה למנהל תחנת-רכבת בחורף.)

הוא נושא כידו תרמיל-גב ורובה.

נחש מנשק בעדינות את חוה)

נחש: (מוסר לאדם את התרמיל) תעודות לידה. תעודות זהות.

תעודות חיסון. דרכונים. רשיונות נהיגה. רשיונות

מגורים. רשיונות עבודה. פוליסות ביטוח...

אדם: תודה.

(הוא טוען את התרמיל על גבו)

ח ו ה: שמור על עצמך ואל תישבח לעולם: כבדתי בו איתך, אל

תזקין, טפשו! אל תחזיק ידיים בכיסים!

נחש: (מוסר לאדם את הרובה) תהיה זקוק לזשם למטה.

(אדם מרימו, בודקו, גפלטת יריה עזה)

ח ו ה: היי! (מאושרת)

נחש: (שם יד על בטנה) משהו זז... (מניח ארזן על בטנה)

הרכבת מתקרבת לתחנה.

ח ו ה: זה מתחיל לזוז, אדם... כמו קובצית קרח על הגב...

אדם: אל תקפי, בחליילית שלי... אנחנו עוד חיים... חופשיים מזכר

ומתקווה... קשרי את החגורת... חזק יותר... חזק יותר...

הגב אל הגן - לא להשאיר כאן סימנים - מובלים באפלה -

(אדם וחווה מחובקים)

נ ח ש: כּסאָם בּסכּיבּה קיפּצוּ לביקור.

ח ו ה: אַזכּור זאַת, נוש.

נ ח ש: אַשאַיר אַתּ השַׁעַר פּתוח...

(הרכבת הולכת ומתקרבת. צפירות. פעמון התחנה נשמע. השלב

גובר.

נ ח ש שורק במשדוקית)

א ד ס: (נושא את שתי המזוודות ויורד אל תוך האולם)

בטוחה שזאת הרכבת?

ח ו ה: (נושאת את שתי החבילות ויורדת אל תוך האולם)

בטוח שזה הרציף הנכון? ... שְׁזָה הַכּוֹנֵן?

(השניים מרחקים והולכים)

א ד ס: הַעֲשֵׂן...

ח ו ה: הַחֲשֵׂן הַזֶּה...

א ד ס: ...חווה?...

ח ו ה: אדם? ..אדם!

(השניים בעלמו.)

(נ ח ש, מרכיב משקפיים שחורות, גוסל את המגרפה ומתחיל

לְגַרוֹף אַתּ הַגֵּן. הוא גידמה לעיוור.

ככל שהוא גורף כך גופו מתכוּפֵּף, מזְקִיף.

(האור יורד)